

Formanden: Hvis ikke Nogen ønsker at ytre sig, kunne vi gaae over til Afstemning. Da ingen Paastand derom er gjort, vil der ikke finde nogen Afstemning Sted angaaende de enkelte Anordninger; men Afstemningen vil kun gaae ud paa, hvorvidt de i Udvalgets Indstilling nævnte Anordninger, skulle gaae ud af Lovudkastet.

Bed den derpaa stedfundne Afstemning blev:

1) Forslag af Udvalget:

At dets Indstilling formuleres saaledes:

„De i Lovudkastet under Nr. 1 til 5 inklusive, under Nr. 8 til 11 inklusive og under Nr. 13 til 27 inklusive nævnte Forordninger og Placater udgaae af Loven.“
(sefr. Anhang. til Rigsdagstidenden. Nr. 27 Sp. 402—405.)

vedtaget eenstemmig med 39 Stemmer, hvornæst

2) Lovudkastet med den nu vedtagne Forandring, saaledes lydende:

Efternævnte for Danmark udfomne almindelige Anordninger skulle være anvendelige for Færøerne:

1) Forordning af 11te April 1840, angaaende Straffen for Tyveri, Bedrageri, Falsk og andre dermed beslagtede Forbrydelser.

2) Forordning af 15de April 1840, angaaende Straffe for falsk Vidnesbyrd og anden Meened, m. m.

3) Forordning af 26de Marts 1841, der forandrer og nærmere bestemmer Straffen for Brandstiftelse.

vedtoges eenstemmigt med 38 Stemmer.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling fattedes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.

Formanden: Endringsforslag, som maatte ønskes stillede til tredie Behandling, maa jeg bede afgivne til imorgen Aften.

Den næste Sag paa Dagsordenen, der nu bliver at foretage, angaaer Udcast til Lov betræffende hvorledes de i Aaret 1826 eller senere fødte Personer af den forhen uværnepligtige Befolkning, som før Værnepligtslovens Kundgjørelse have ladet sig stille til Armeen, have at afholde deres Vær-

nepligt. Det er til anden Behandling*), denne Sag foretages. Der er intet Endringsforslag fremkommet til denne Behandling. Jeg skal først sætte § 1 under Forhandling.

Orsted: Jeg har efter det forrige Møde, hvori denne Sag blev behandlet, taget alt det under næiere Overveielse, som imod det af mig Forebragne blev erindret deels af den høitagtede Justitsminister, deels fra den ærede Ordførers Side, men jeg har ikke derved kunnet finde mig foranlediget til at forandre min Mening, som væsentligt er den, at der ikke i den gjældende Lovgivning er nogen Hjemmel for at affordre de Personer, der, forinden Loven 12te Februar 1849 udfom, som Personer, der dengang ikke vare underkastede Værnepligt, havde paataget sig Stilling for Andre, — at der ikke var nogen Hjemmel til at affordre dem, foruden den Tjenestepligt, de saaledes havde paataget sig, ogsaa den Pligt til Tjeneste efter Loven af 1849, som vilde have paa ligg et dem, hvis de ikke ved den forhen paatagne Forpligtelse vare satte ud af Stand til at underkastes nogen ny Værnepligt. Det er fra den høitagtede Justitsministers Side erindret, at det ligesom er hjemlet i § 4 af Loven af 12te Februar 1849, at de omhandlede Personer maae være underkastede Værnepligt; men jeg troer, at end ikke de Udtryk, som der bruges, ville tale imod de omhandlede Personer; thi der staaer, at de, som hidtil have været frie for Værnepligt, skulle, forsaavidt de ere fødte i 1826 eller senere, nu være underkastede Værnepligt. Man kan dog ikke i egentlig Forstand sige, at de Personer vare frie for Værnepligt, som ved en gyldig Contract havde forpligtet sig til at opfylde Værnepligt for Andre. De vare endog værnepligtige i en mere omfattende Betydning end den, hvori den almindelige værnepligtige Måske er det; thi den almindelige værnepligtige Måske har den Forpligtelse at underkaste sig Udskrivning, og kan efter Sessionens Udsald blive en virkelig Værnepligt underkastet. Paa de omspurgte Personer hvilede derimod en virkelig Værnepligt. Jeg vil dog ikke strengt henholde mig til denne Grund, fordi

*) Første Behandling findes Sp. 1319—1328.